

[Начало](#) > ... > [Предприемане На Съдебни Действия](#) > [Европейския Съдебен Атлас По Гражданскоправни Въпроси](#) > [Искове С Малък Материален Интерес](#) > Hungary

Искове с малък материален интерес

Унгария

Унгария

ТЪРСЕНЕ НА КОМПЕТЕНТНИ СЪДИЛИЩА/ОРГАНИ

Инструментът за търсене по-долу ще ви помогне да намерите съдилища или органи, компетентни за даден европейски правен инструмент. Моля, имайте предвид, че въпреки че са положени всички усилия да се провери точността на резултатите, може да има изключения при определянето на компетентност, които не са обхванати.

Член 25, параграф 1, буква а) – Компетентни съдилища

Съгласно раздел 599 от *Закон СХХХ от 2016 г. относно Гражданския процесуален кодекс* европейската процедура за искове с малък материален интерес попада в сферата на компетентност и изключителна местна подсъдност на районния съд (*járásbíróság*), действащ в седалището на Окръжния съд (*törvényszék*), и на Централния районен съд на Буда (*Budai Központi Kerületi Bíróság*) в Будапеща.

Член 25, параграф 1, буква б) - Средства за комуникация

По отношение на образуването на производство *Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес* („регламентът“) предвижда, че ищецът образува производство по европейската процедура за искове с малък материален интерес, като попълни стандартен исков формуляр А, съдържащ се в приложение I към регламента, и го подаде пряко до компетентния съд или правораздавателен орган, по пощата или чрез друго средство за комуникация, като факс, електронна поща или друго електронно средство за комуникация, приемливо в държавата членка, в която е образувано производството (член 4, параграф 1 от регламента).

От заложените в регламента правила следва, че искът може да бъде подаден в писмена форма. Стандартният исков формуляр А може да бъде попълнен и подаден в съда, да бъде изпратен на съда по пощата, както и да бъде подаден чрез електронни средства в съответствие с информацията, предвидена в раздела на този проспект, свързана с член 25, параграф 1, буква г).

Раздел 600, параграф 1 от *Гражданския процесуален кодекс* предвижда, че ищецът може да подаде иска си устно в районния съд по подсъдност и съдът го отразява писмено, като използва предвидения за целта стандартен формуляр. Тази разпоредба е в съответствие с член 11 от регламента, който предвижда предоставяне на практическа помощ при попълване на формулярите.

Член 25, параграф 1, буква в) - Органи или организации, които са компетентни за предоставянето на практическа помощ

В член 6 от *Указ № 14/2002 г. от 1 август 2002 г. на министъра на правосъдието относно правилата за административно управление на правораздавателните органи* е предвидено, че службата приема клиенти всеки работен ден във времето, определено от председателя на съда или — в случай на

районен съд, от председателя на окръжния съд. На публично достъпно място в съда се поставя информационна табела, в която се посочва къде и кога клиентите могат да подадат своите искания или жалби; кога и къде могат да търсят информация; кой има право да получава заявени документи, кога и в коя стая; и се посочва, че документите могат да се поставят и в пощенската кутия на съда. Съдът може да предоставя информация и чрез електронни средства и да я публикува в интернет.

Съгласно Указ № 14/2002 г. относно правилата за административно управление на правораздавателните органи съдилищата предоставят практическа помощ на клиентите в работно време, а допълнителна информация може да се намери на адрес <http://www.birosag.hu/>.

Съгласно Закон LXXX от 2003 г. за правната помощ служебните лица, оказващи правна помощ, предоставят, наред с другото, правни консултации на клиентите или подготвят искови молби или други документи, законоустановените такси и разноските за които се заплащат или предоставят авансово на служебните лица, оказващи правна помощ, от държавата вместо от клиента. Помощта се предоставя, при условие че клиентите искат правна консултация относно своите процесуални права и задължения или при изготвянето на документи за подаване с цел впоследствие да направят правни изявления по делото. Клиентите трябва да принадлежат към групите лица, посочени в членове 4—9 от Закон LXXX от 2003 г., като техните доходи не може да надвишават сумите, посочени в тези членове, а те самите не трябва да се намират в някое от обстоятелствата, предвидени в член 10 от Закон LXXX от 2003 г., които изключват възможността за предоставяне на правна помощ.

Ако производството вече е в ход, в член 11, параграф 1 от Закон LXXX от 2003 г. е предвидено, че държавата осигурява процесуално представителство на ищеца, ответника, встъпилото лице (трета страна), заинтересованото лице, жалбоподателя и насрещната страна и в съответствие с горепосочените разпоредби заплаща авансово или поема разходите за това от името на клиента. В допълнение към условията, посочени в Закон LXXX от 2003 г., клиентите се считат за отговарящи на условията за правна помощ дори когато са освободени от плащането на разходи. Клиентите имат право на помощ, ако поради липса на правни познания или поради сложността на случая не биха били в състояние да представляват своите интереси или да упражняват процесуалните си права ефективно, когато се представляват сами.

Член 25, параграф 1, буква г) - Средства за електронно връчване и комуникация и средства за изразяването на предварително съгласие за използването им

В член 13 от Регламента са определени правилата относно връчването на документи и друга размяна на писмени съобщения.

За да се гарантира, че размяната на съобщения със съда в хода на съдебното производство се осъществява колкото може по-цялостно и за предпочитане — по електронен път, съгласно Гражданския процесуален кодекс размяната на съобщения чрез електронни средства е допустима и отчасти задължителна. Съгласно Гражданския процесуален кодекс и както е предвидено в буква д), клиентите или техните представители могат да изберат размяната на съобщения да става по електронен път или — в случай, че това се изисква от тях, са длъжни да разменят съобщения със съда чрез електронни средства.

Клиентите, които разменят съобщения по електронен път, изпращат на съда формуляра на заявлението, както и всички други документи и писмени доказателства, чрез помощната услуга за подаване на формуляри (като попълват електронни формуляри, отговарящи на техническите спецификации, и успешно удостоверят самоличността си по електронен път).

Размяната на електронни съобщения със съдилищата се извършва по три комуникационни канала:

— пощенска кутия, за която се изисква регистрация в централната система за регистрация на клиенти (пространство за съхранение, което се счита за защитен адрес за връчване на документи и се предоставя за лично ползване, т.нар. преди „клиентски портал“);

— служебна пощенска кутия (запазена за официална електронна комуникация с административни органи);

— портал за дружества (пространство за съхранение, което се счита за защитен адрес за връчване на документи и се предоставя за ползване от стопански организации и частнопрактикуващи адвокати, юристи от Европейската общност и самостоятелни представители по индустриална собственост).

Всяко физическо лице може да подаде молба за регистрация в централната система за регистрация на клиенти, като я отпрати към органа, отговарящ за регистрацията (в центровете за обслужване на клиенти на публичната администрация, в правителствените информационни бюра (*Kormányablak*), в центровете за обслужване на клиенти на данъчните органи, в посолствата и в някои пощенски служби), или по електронен път, с валидна лична карта, издадена след 1 януари 2016 г. За лична регистрация се изисква официален документ, потвърждаващ самоличността (лична карта, паспорт, свидетелство за управление на моторно превозно средство във формата на карта) и адрес на електронна поща. Чужденци, които не попадат в обхвата на регистъра на личните данни и адреси, удостоверяват самоличността си със своя паспорт или — където е приложимо, със своето разрешение за пребиваване. Граждани на държави от Европейското икономическо пространство, които не попадат в обхвата на регистъра на личните данни и адреси, удостоверяват самоличността си със своя паспорт или с друг официален документ, потвърждаващ тяхната самоличност. При регистрацията клиентите трябва да удостоверят самоличността си и да подпишат декларация, с която дават съгласието си за обработването на техните лични данни. След това централната служба извършва проверка на предоставените данни в регистъра на личните данни и адреси (или — в случай на чужденци, които не попадат в обхвата на регистъра, в регистъра на чужденците). Освен тези данни са необходими уникално потребителско име и адрес на електронна поща, тъй като на този адрес на физическото лице се изпраща еднократен код, необходим за първата регистрация при влизане в системата.

Общата характеристика на портала за дружества и на служебната пощенска кутия е, че ползвателите им трябва да имат специални права, за да ги използват. Служебната пощенска кутия може да се използва от организации, които се включват към централната система. Услугата „портал за дружества“ може да се използва от стопански субекти и процесуални представители.

Клиентите, които осъществяват размяна на съобщения по електронен път, трябва да подават документите си, като използват формуляр, когато такъв е предвиден от председателя на Националната съдебна служба. Ако не е предвиден формуляр, клиентите, които осъществяват размяна на съобщения по електронен път, трябва да качат подавания документ и приложението/приложенията към него в един от файловете формати, които са приемливи за председателя на Националната съдебна служба и са публикувани на централния уебсайт на съдебната власт (<http://www.birosag.hu/>). За да изтеглят формулярите, клиентите е необходимо да имат инсталиран специален софтуер (*Általános Nyomtatványkitöltő Keretprogram — ÁNYK*), предназначен за попълване на формулярите и за качване на електронни документи като прикачени файлове. Подаваният документ и приложенията към него трябва да се изпратят на съда, подписани с електронен подпис или удостоверени чрез услуга за удостоверяване на автентичността на документи, основаваща се на установяване на самоличността. На централния уебсайт на съдебната власт може да бъде намерена практическа информация относно попълването на формуляра. Ако подадените документи не отговарят на информационно-технологичните изисквания, клиентите, осъществяващи размяна на съобщения по електронен път, биват уведомявани пряко за това като част от процеса на подаване на документи. Ако документите, качени от клиентите, осъществяващи размяна на съобщения по електронен път, отговарят на информационно-технологичните изисквания, клиентите получават потвърждение за получаването им чрез системата за обслужване. Подадените документи се считат за връчени на съда в часа, обозначен в потвърждението.

Съдът изпраща на клиентите, осъществяващи размяна на съобщения по електронен път, удостоверение за получаването на всички подадени документи чрез системата за обслужване (автоматично) (член 75/B от Указ № 14/2002 г. относно правилата за съдебната администрация).

Клиентите, осъществяващи размяна на съобщения по електронен път, биват уведомявани по електронна поща за получаването на документите и имат достъп до тях чрез щракване върху хипервръзката към документа. С щракването върху хипервръзката се създава електронно потвърждение за получаване, което съдържа името на изпращача и на адресата, номера на делото и датата на получаване на документа и се изпраща както на съда, така и на клиентите, осъществяващи размяна на съобщения по електронен път. Електронното потвърждение за получаване и пощенската обратна разписка, упоменати в Гражданския процесуален кодекс, отговарят на изискванията за потвърждения за получаване,

съдържащи се в член 13, параграф 1 от Регламента. Ако системата за обслужване покаже, че документът не е получен, въпреки че получателят е бил уведомен двукратно, той ще се счита за връчен на петия работен ден след датата, обозначена в потвърждението на второто уведомление.

Член 25, параграф 1, буква д) - Лица или професии, които са правно задължени да приемат връчване на документи или други писмени съобщения чрез електронни средства

В член 13 от регламента са определени правилата относно връчването на документи и друга размяна на писмени съобщения.

За да се гарантира, че размяната на съобщения със съда в хода на съдебното производство се осъществява колкото може по-цялостно и във възможно най-много от случаите — по електронен път, Гражданският процесуален кодекс допуска, а в определени случаи прави задължителна, размяната на съобщения чрез електронни средства.

Според съответното правило, заложено в член 608 от Гражданския процесуален кодекс, групите лица, които разменят съобщения по електронен път, са посочени в *Закон ССХІІ от 2015 г. за определяне на общи правила за електронното управление и удостоверителните услуги*.

В член 9, параграф 1 от Закон ССХІІ от 2015 г. се предвижда, че освен ако не е предвидено друго със закон или международен договор чрез поемане на задължение по силата на международен договор, размяната на електронни съобщения е задължителна за

а) следните лица, когато действат в качеството на клиенти:

аа) икономическите оператори;

аб) държавата;

ав) органите на местното самоуправление;

аг) бюджетните органи;

ад) прокуратурата;

ае) нотариусите;

аж) организациите от общественния сектор;

аз) други административни органи, които не са посочени в букви (ав)—(аж); както и за

б) процесуалните представители на клиентите.

Съгласно член 608, параграф 2 и член 75, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс за процесуални представители се смятат следните лица:

а) адвокати и адвокатски кантори;

б) правни съветници от адвокатски колегии в случаите, определени от Закона за адвокатурата;

в) съдия и съдебен секретар, оправомощен да представлява съда в качеството му на юридическо лице;

г) прокурор, оправомощен да представлява Главната прокуратура;

д) стажант адвокати и правни докладчици (ако им е разрешено да действат в гражданско производство в съответствие с Гражданския процесуален кодекс); както и

е) други лица, определени от закона.

Член 25, параграф 1, буква е) - Съдебни такси и допустими начини за плащане на съдебните такси

Член 74, параграф 1 от *Закон XCIII от 1990 г. за таксите* дава възможност на страната, по чиято инициатива се образува производството, да избере — при условие, че са налице техническите условия за това — да заплати всички съдебни такси електронно чрез системата за електронно разплащане и сетълмент вместо с таксови марки, като това се отнася за всички съдебни производства (без значение дали са образувани на хартиен носител или чрез електронни средства). Системата за електронно разплащане и сетълмент представлява централна услуга за електронно разплащане (със съответната система за сетълмент), която дава възможност на клиентите да изпълняват задълженията си за плащане към органите, осъществяващи електронно управление, включително по електронен път, с банкова карта, виртуална банкова карта или банкиране по интернет, в хода на електронното управление.

Съгласно член 42, параграф 1 от *Закон XCIII от 1990 г. за таксите* общата ставка на съдебните такси е в размер на 6 % от стойността на предмета на спора при исково производство и 3 % от стойността на предмета на спора при охранително производство. Съгласно член 46, параграф 1 от *Закон XCIII от 1990 г.* таксата за обжалване на съдебно решение е в размер на 8 % от стойността на предмета на спора.

Член 25, параграф 1, буква ж) - Процедури за обжалване и съдилища, в които жалбите могат да се подават

Обикновеното средство за правна защита, което се отнася до целите на Регламента, е обжалването, а извънредното — повторно разглеждане на делото и молба за преразглеждане.

Производството пред втора инстанция се образува от жалбоподателя чрез жалба, подадена в писмена форма до първоинстанционния съд. Страните и лицата, които са упоменати в решението, могат да го обжалват в частта, която се отнася до тях. Срокът за подаване на жалба е петнадесет дни, считано от датата на връчване на решението.

В жалбата трябва да е посочен номерът на решението, което се обжалва, и разпореждането или частта от решението, което/която се обжалва, и да се съдържа категорично искане оспорването разпореждане или оспорваната част от решението на първоинстанционния съд да бъде променено/а или отменено/а от второинстанционния съд, както и да бъде посочено материалноправното или процесуално нарушение, на което жалбоподателят основава своята жалба, освен в случаите, когато упражняването на правото на преразглеждане не се основава на нарушение на закона. По правило решение по жалбата трябва да се вземе от второинстанционния съд без съдебно заседание, освен в случаите, когато една от страните поиска да се проведе съдебно заседание, когато съдът прецени, че това е оправдано, или когато е необходимо да се съберат доказателства в съдебно заседание. Молба за повторно разглеждане на делото може да се подаде срещу окончателно съдебно решение, както и срещу друго решение, имащо същия ефект, ако:

- а) страната по делото представи факт или доказателство, или окончателно съдебно решение, или окончателно решение на друг официален орган, които не са били взети предвид от съда в хода на съдебното производство, при положение че фактът, доказателството или решението биха довели до по-благоприятно за страната решение, ако са били взети предвид първоначално;
- б) страната по делото е загубила делото вследствие на престъпление, извършено от съдия, който е участвал във вземането на решението, или от насрещната страна, или от друго лице, в противоречие със закона;
- в) страната по делото се позове на решение на Европейския съд по правата на човека, издадено по нейния случай, в което е установено нарушение на право, предвидено в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. и обнародвана със Закон XXXI от 1993 г., и на допълнителните протоколи към нея, при условие че окончателното решение по нейния случай се основава на същото нарушение и че страната не е получила удовлетворение от Европейския съд по правата на човека, или вредата не може да бъде поправена чрез обезщетение;
- г) преди приемането на въпросното решение е било постановено окончателно съдебно решение, отнасящо се до същото право;

д) искът или друг документ е бил връчен на страната по делото чрез публично уведомление в нарушение на разпоредбите относно връчването чрез публично уведомление (член 393 от Гражданския процесуален кодекс).

Молба за повторно разглеждане на делото се подава в срок до шест месеца, като този срок започва да тече от датата, на която оспорваното решение е станало окончателно, а в случай че страната по делото е узнала основанието за повторно разглеждане впоследствие или е имала възможност да подаде молба за повторно разглеждане на делото след това, срокът започва да тече от този момент. Повторно разглеждане на делото не е възможно след изтичането на пет години от датата, на която решението е станало окончателно; удължаване на този срок не се допуска на никакво основание. В молбата за преразглеждане трябва да бъде посочено решението, поради което се иска повторно разглеждане на делото, и съдържанието на решението, което страната по делото желае да бъде взето. В молбата трябва да се изложат конкретно фактите и доказателствата, на които се основава молбата за повторното разглеждане, и към нея трябва да бъдат приложени съответните документи. Ако молбата се внася след изтичането на шест месеца от датата, на която обжалваното съдебно решение става окончателно и влиза в сила, е необходимо да се посочат причините за това.

Молбата за преразглеждане трябва да бъде подадена в писмена форма до първоинстанционния съд по производството по делото. Страната по делото може също така да поиска молбата да бъде вписана в протокола. Съдът, който има право да вземе решение относно повторното разглеждане на делото, трябва да бъде първоинстанционният съд по основното производство. Съгласно Гражданския процесуален кодекс, ако бъде допуснато повторно разглеждане на делото, то следва да се проведе в границите на молбата. При повторното разглеждане на делото съдът потвърждава съдебното решение, което се оспорва в молбата за повторно разглеждане, или го отменя изцяло или частично и приема ново решение в съответствие със закона (членове 392—404 от Гражданския процесуален кодекс).

При спазване на изключенията, предвидени в закона, решение по същество, постановено от второинстанционен съд, което е станало окончателно и е влязло в сила, може да бъде оспорено чрез преразглеждане при извънредни обстоятелства. Освен ако не е предвидено друго по закон, предметът на преразглеждането е окончателно съдебно решение по същество или влязло в сила съдебно решение по същество.

От съда може да се поиска преразглеждане на окончателно съдебно решение или окончателно и обвързващо определение по съществото на делото от страна по делото или от всяко лице, засегнато от съдебното решение, което оспорва засягащата го разпоредба, като се позовава на нарушение, засягащо съществото на делото, или на дерогация от публикувано решение на съда по правен въпрос.

По принцип не е възможно преразглеждане на дело по имуществен иск, чиято стойност, оспорвана в молбата за преразглеждане, не надвишава 5 милиона унгарски форинта.

В описания по-горе случай обаче Върховният съд може по изключение да разреши преразглеждане, ако разглеждането на нарушението, засягащо изхода от делото по същество, е обосновано от необходимостта да се гарантира единството или развитието на съдебната практика, особената значимост на поставения правен въпрос или неговата обществена значимост, или — при отсъствието на решение на второинстанционния съд, необходимостта от произнасяне на Съда на Европейския съюз по преюдициално запитване. Страната по делото може да подаде молба за разрешение на преразглеждането до първоинстанционния съд в срок до 45 дни от връчването на съдебното решение.

В молбата за разрешение на преразглеждането трябва да бъде посочено конкретно решението, срещу което страната иска преразглеждане, нарушението, засягащо изхода от делото по същество, кой точно закон е нарушен, както и основанията и законовите текстове, на които се основава разрешението.

Молбата за преразглеждане трябва да бъде подадена до съда, постановил решението на първа инстанция, в срок до 45 дни от датата на връчване на съдебното решение. Молбата за преразглеждане трябва да отговаря на общите изисквания за подаване на документи и да съдържа в приложение документите, описани в член 413 от Гражданския процесуален кодекс. По правило Върховният съд взема решенията относно искания за преразглеждане в закрито заседание (членове 405—424 от Гражданския процесуален кодекс).

Член 25, параграф 1, буква з) – Процедура за преразглеждане на решението и съдилища, компетентни да извършват такова преразглеждане

Съгласно член 18, параграф 1 от регламента компетентният съд, който се произнася по молбата за преразглеждане, е съдът, който е постановил съдебното решение в рамките на европейската процедура за искове с малък материален интерес. Описанието на съдилищата, които са компетентни да водят производство по процедурата и следователно да се произнасят с решение, се съдържа в раздела от проспекта, който се отнася до член 25, параграф 1, буква а).

На основание член 19 от Регламента съответните правила, предвидени в Гражданския процесуален кодекс, регламентирант също така процедурата за молби за преразглеждане по въпроси, по които в член 18 от Регламента не е предвидено друго.

Сред разпоредбите, които регламентирант европейската процедура за искове с малък материален интерес, Гражданският процесуален кодекс съдържа специфични правила относно преразглеждането съгласно член 18 от регламента (член 602, параграфи 1—3 от Гражданския процесуален кодекс). В Гражданския процесуален кодекс изрично се посочва, че правилата за обосноваване на бездействието се прилагат по отношение на преразглеждането, изключва се подаването на молба за *restitutio in integrum* в случай на неспазване на срока за подаване на молба за преразглеждане и не се допуска право на обжалване на съдебната заповед, с която се отхвърля молбата за преразглеждане по собствена инициатива.

В тази връзка основанията за преразглеждането и обстоятелствата, на които то се основава, се излагат в молбата за преразглеждане по член 18 от регламента. Молбата не спира изпълнението на съдебното решение. Но ако изглежда вероятно молбата да бъде уважена, съдът може да разпореди спиране на изпълнението на решението служебно, без да изслушва насрещната страна. При поискване съдът може да промени решението относно спирането. Ако преразглеждането не е допустимо по закон или искането е подадено късно, искането се отхвърля, без да се разглежда по същество. Преди да се произнесе по молбата съдът може да изслуша страните. Преценява се справедливо дали са спазени предварителните условия за молбата. Ако съдът уважи молбата, производството се провежда повторно по надлежния ред. Решението за отхвърляне на молбата може да се обжалва.

Член 25, параграф 1, буква и) - Приети езици

Съгласно Гражданския процесуален кодекс съдебното производство се води на унгарски език (член 113, параграф 1 от Гражданския процесуален кодекс). В Гражданския процесуален кодекс е записано също, че освен ако не е предвидено друго в закон, правен акт на Европейския съюз с обвързваща сила или в международна конвенция, подаваните документи, адресирани до съда, трябва да се предоставят на унгарски език, а подаваните документи и решенията на съда се връчват на унгарски език. В закона се предвижда също, че всеки има правото да говори на майчиния си език в съдебното производство и, в приложното поле на международна конвенция, може да използва майчиния си език, регионален език или език на национално малцинство. Съдът назначава устен или писмен преводач, ако това е необходимо за упражняването на тези права или се изисква от същия закон по отношение на използването на езиците. В специалните правила относно европейската процедура за искове с малък материален интерес в [...] е предвидено, че съдът може да разпореди на страната по делото да представи заверен превод на предоставен от нея документ само ако не съществува друг начин за удостоверяване на относимите факти по делото (член 600, параграф 5 от Гражданския процесуален кодекс).

В рамките на правото си съгласно в член 21а, параграф 1 от Регламента Унгария не посочва официален език, различен от нейния, който може да приеме за официален език на удостоверението.

Член 25, параграф 1, буква й) - Органи, компетентни по отношение на изпълнението

В случаите, попадащи в приложното поле на регламента, в Унгария основания за изпълнение могат да бъдат издавани от районния съд, действащ в седалището на окръжния съд, компетентен за територията, на която се намира местоживеенето или седалището на длъжника; при липса на такова — от районния съд по местонахождението на активите, които могат да бъдат обект на изпълнение, по мястото на установяване на унгарски клон на предприятие, регистрирано извън Унгария или — в случай

на пряко търговско представителство, мястото на установяване на клона или представителството; и от Централния районен съд на Буда в Будапеща.

В Унгария съдът по изпълнението има право да прилага мерките, посочени в член 23 от Регламента. Според унгарското право съдът по изпълнение е съдът, към който е назначен процесният независим съдебен изпълнител.

■ Последна актуализация: 09/12/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.